

Member of
DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voices" Publishing
Co., 1285 Queen St. W., Toronto. - LF. 6-2135
Printed by Litena Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$ 4.00, all other
Countries: \$ 6.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, June 30, 1962

Authorized to be sent by the Post Office Department,
Ottawa, for payment of postage in cash

No. 27 (274) Vol. VIII.

ÚTOČNÝ VELVYSLANEC

Václav Láska

Čsl. komunisté použili 20. výročí lidické tragédie, aby světu připomněli, nacistickou ukrutnost, což je úplně v pořádku. Nejen v samotných Lidicích, kde byl uspořádán pietní akt, ale i v celém světě zmínily se jejich zastupitelské úřady o tomto výročí ať v tisku, ať jnou připomínkou, a to též se stalo v Mexiku, které jako jiné státy má též Lidice, kde velvyslanec Ing. J. Hokeš promluvil o této smutné události k zástupcům tisku.

Po zmínce o novém vybudování Lidic, při čemž zaulečel, že kostel, který v obci dominoval, nebyl znovu postaven, celý jeho projev byl útokem na Z. Německo, které prý hledá odvetu, chce znovu připojit sudetské území, je vedeno zbytky nacistů v úřadech i v armádě, která, kdo ví, je-li prý skutečně určena k obraně Evropy, jak hlásá.

Jeho projev vzbudil však protest jednoho z hlavních listů, který v proloženém úvodníku pod výše uvedeným titulem říká toto: "Vždyť jsme souhlasili, aby diplomaté a představitelé států plnili úkoly konstruktivní v zájmu přátelství národů a aby nevyužili, škvali svých úřadů k vysílání otravných šípů proti jiným národům explozivní mluvou, která není na místě, když jako je to v případě Mexika, které dostává slovní salvo od státu, který má s ním přátelské vztahy kulturní a hospodářské."

Čsl. velvyslanec, mluvč k tisku o výročí lidické tragédie, řekl mezi jiným, že se nesmí podceňovat nebezpečí Německa, když je dirigováno zbytky nacistů zodpovědných za smrt 50 milionů lidí.

Mexiko učilo český národ, který bojoval za svobodu a nezávislost, tím že dalo resp. připojilo jméno Lidice ke kvetoucí obci San Jeronimo, patřící k hl. městu, ale tato pocta byla tehdy pro Československo býval. prezidenta Masaryka a jeho nešťastného žáka Beneše, pro demokratický stát, ale již pohřbený, poněvadž komunističtí dobyvatelé zničili svobodu starých Čech na oltář nového a pohlcujícího imperialismu sovětského.

Naopak Federální Republika Německa je řízena demokraticky, mi býv. protivníky Hitlera a stačí uvést jen příklad samého K. Adenauera. Ze jsou vojáci a důstojníci v nynějším vojsku, je logické, vždyť většina německých vojáků šla do války, kterou mnozí z nich odsuzovali, jelikož musili plnit povinnost každého vojína t. j. sloužit vlasti.

Tragedie, jako Lidice, nikdo na světě si nepřejí, ale tím méně v dobách t. zv. "sovětského míru" zahájí, jakého se dopustila v Maďarsku Rudá armáda se svými loutkami nebo potlačení dělníků v Polsku a v Německu nebo té "zdi ostudy" postavené komunisty v Berlíně, kde se stříli na návestníky, kteří si přejí žít svobodně v Záp. Berlíně.

Pan velvyslanec nepoužil patřičné mlvy diplomata, který zastupuje v našem státě, který má srdečné styky s demokratickým režimem v Bonnu. Mexiko není zemi vhodnou pro pěstování nenávisti, zejména jsme-li svědky četných nespravedlností tak četných v zemích zotročených neúprosným komunistickým totalitářem, a bude vždy podle své historické úlohy na straně svobodných národů a lidí.

Podle zpráv z Miami se v provincii Oriente na Kubě vzbouřilo na 600 důstojníků a mužů Castroových milic a uprchlo i s výzbrojí do hor.

15 LET OD MARŠALLOVA PLÁNU

ČESKOSLOVENSKO MEZI ASIJSKOU BÍDOU A EVROPSKÝM BLAHOBÝTEM

Ivo Ducháček

Hospodářský rozmach, prosperita lidových vrstev a politické sebevědomí západní Evropy předstávají jakoby druhé dějství k optimistickému dramatu, které začalo v červnu před patnácti lety. V úterý 5. června tomu bylo patnáct let, co zahraniční ministr Marshall měl dnes tak slavný projev na harvardské universitě. Tam ohlásil, že Amerika je ochotna ze svých mohutných hospodářských zdrojů pomoci na vlastní nohy Evropě, pokud sama projeví dost energie a smyslu pro evropanství. Červen 1947, to byl měsíc a rok Marshallova plánu. Červen 1962 je měsíc a rok, kdy západní Evropa, díky partnerství s Amerikou, je připravena jít o další krok vpřed, směrem k politicky sdružené, západoevropské hospodářské velmoci.

Víc než železná opona v ohledu politickém — myslím tím ostatně dráty, strážní věže, policejní psy, pohraničníky a jiné rekvizity komunistické politické hradby — víc než tato železná opona rozlišuje dnes střední Evropu od západní životní míra lidových vrstev.

Na západě je prosperita a zemědělské přebytky; ve střední a východní Evropě je hospodářská krize a úpadek zemědělské produkce.

Rozmach a síla západní Evropy sdružené kolem prosperity Francie a západního Německa, vyniká tak ostře a zřetelně právě proto, že na východ od železné opony to jde od desíti k pěti. Před patnácti lety ten rozdíl mezi Prahou a Paříží, Varšavou a Bonnem, Budapeští a Vídní, Amsterdamem a Sofií, Bruslem a Bukureští nebyl tak nápadný. V mnohém ohledu v době Marshallova plánu se zdálo, že je na tom střední Evropa lépe než ta západní. Při srovnání mezi Vídní a Prahou v roce 1947 výsledek byl jasně ve prospěch Prahy. Dnes se srovnávat Vídeň s Prahou vůbec nedá, pokud člověk nechce Prahu urazit. A srovnávat Československo s Francií nebo západním Německem se nedá ovšem vůbec.

Jsou některé zajímavé podobnosti i zajímavé kontrasty mezi letošním červnem a červnem před patnácti lety.

Jako dnes, tak i tehdy před patnácti lety trpěla střední a východní Evropa zemědělskou krizí. Jenže tehdy před patnácti lety přiměrná životní míra pracujících zvýšením cen základních potřeb jako masa a másla. Ihned na to se konala v Moskvě hospodářská konference komunistického bloku. Na ní Chruščov dal Československu, Polsku a ostatním za vzor snížení životní míry sovětských lidí a vyzval je, aby v přinášení osobních obětí na oltář marxismu leninismu Československo, Polsko a ostatní začaly socialisticky soutěžit s Ruskem. Jako na dokreslení celého obrazku, komunistická Čína, vlast šest set milionů socialisticky hladových krků, ohlásila, že bude set a sázet plodiny kde se dá. Kolem nedostavěných průmyslových projektů a budov, každá půl pudy má být vrácena zemědělským účelům. Kde byly vybudovány silnice pro dopravu stavebního materiálu na ambiciózní stavenišť nesmyslných projektů čínského socialismu, tam silnice mají být rozbourány a přeměněny

na zelenářské zahrady, pole a sady. Miliony čínských dělníků jsou teď stěhovány z měst na venkov — to všechno cituji z Lidové deníku, ústředního orgánu komunistické strany Číny.

Nikoli katastrofa zvaná sucho a krupobití, nýbrž katastrofy zvané Lenin a Stalin způsobily dnešní obříže na východ od železné opony.

Ve čtvrtek se v Moskvě konala recepce na italském velvyslanectví. Byl tam přítomen italský ministr zahraničního obchodu Luigi Preti. Na recepci přišel také zviřilně naladěný Chruščov. Měl asi před tím rozhovor s československým prezidentem Antonínem Novotným. To ho rozradostnilo. Tak pokorně skloněnou šíjí dlouho neviděl. Zdá se, že byla dokonce víc skloněna než Ulbrichtova. Jak víte, Ulbricht se před týdnem opovážil požádat Z. Německo o finanční výpomoc v krizi. To by se Novotný ovšem neodvážil.

Chruščov — jako trochu tlustší širina — začal na recepci lákat Italii do hospodářského splynutí s východním blokem, a odrazovat Řím od toho, aby se stal nedílnou součástí západního hospodářského společenství. Italský ministr zahraničního obchodu Luigi Preti mu na to řekl, že Sovětský svaz se nemusí ničeho od západní Evropy obávat. "Nebojím se," řekl zviřilně Chruščov. "Podle doktorů člověk v mém věku má mít obtíže se spaním. Já však spím solidních osm hodin denně, tak málo mně způsobuje starosti západní Evropa." Možná, že Chruščov opravdu se vyspí každý den do růžova jako pacholátko a že vskutku žádné starosti nemá. Proč by také měl!

Při nákupu paní Chruščovové zvýšení cen másla a masa asi ani neucítí — a proto ten kontrast s prosperitou západní Evropy tak

přímo nezálehně do domácnosti na vrcholku Kremli. Jinak ovšem srovnává prostý člověk. Ten má méně dobrou náladu, jak o tom svědčí nákupy zboží v Polsku a jinde.

Srovnává nejen člověk v Rusku, ale také — a patrně ještě nálehavěji — v Československu. Srovnává si, jak vypadala západní Evropa před patnácti lety, kdy Amerika v Marshallově projevu nabídla celé Evropě, nejen té západní, pomocnou ruku. A porovnává, jak je západní Evropa dnes. Je to dnes vedle Ameriky a Ruska třetí hospodářská velmoc. Její výbojnost a její hospodářský vzestup je daleko rychlejší než sovětský. Sdružená západní Evropa má tak mohutnou přitažlivost, že se o členství v západní Evropě uchází Anglie a že o volnější formu spolupráce mají zájem i neutrálové jako Švýcarsko, Švédsko a Rakousko — kteří se jinak jako neutrálové nemohou plně podílet na politickém sdružování směrem k Spojeným státům západní Evropy.

Amerika pomohla vytvářet na západě Evropy, nejen novou velmoc, ale zároveň i syntesu svobody a plánované prosperity. A kdyby nebylo Ruska, Československo mohlo být součástí tohoto vývoje a prosperity.

Československo přes západní Evropu mohlo navazovat na americkou svobodu a prosperitu. Sovětské ultimatum donutilo však Československo, aby se posledních patnáct let vázalo prostřednictvím Ruska na asijskou bídu. V tom je tragédie Československa a historická vina komunistů. Ve světle revolučního vývoje v západní Evropě za oněch patnáct let, která uplynula od Marshallova projevu v Harvardu, je jak na tu tragedii a na tu vinu patnáctkrát lépe vidět. Je to pohled sklíčený.

POMÁHAT ROZVOJI JADERNÉ ENERGIE

Pavol Hurban

Americké ministerstvo zahraničí znova vyzdvihlo otázku mierového využití atomové energie. Urobilo tak v zprávě osemčlenného výboru vedeckých, hospodářských a diplomatických znalcov, ktorí boli pred mesiacmi poverení preštudovaním pomeru Spojených štátov k Medzinárodnej agentúre pre atomovú energiu. Výbor dospel k záveru, že po ťažkých, a neraz veľmi sklúčujúcich začiatkoch by táto ustanovizeň mohla konečne pristúpiť k plneniu svojho hlavného účelu, to je, napomáhať pri rozvoji nukleárnej energetiky po celom svete.

Medzinárodná agentúra pre atomovú energiu, so sídlom vo Vídni, má sedemdesiat sedem členov. Vznikla v roku 1957, štyri roky po historickom návrhu, ktorý predniesol prezident Eisenhower v Spojených národoch, pod heslom: "Atomy pre mier". Jej hlavným poslaním bolo poskytovanie pomoci, najmä národom hospodársky slabým, pri budovaní atomových elektrární. Agentúra mala byť tiež prostredníkom pri predaji nukleárneho paliva, a mala tiež dozerat na to, aby sa takto uvoľnený štepny materiál nezneužíval pre vojenské účely. Za prvých päť rokov svojej činnosti trpela však táto nádejplná medzinárodná ustanovizeň orgánmi, začnými ťažkosťami, presnejšie rečeno obštrukciou, ktorú v tomto telese prevádzali komunisti. Je v dobrej pamäti, že v októbri minulého roku sovietsky delegát Jemeljanov demonštratívne opustil zasadnutie, keď agentúra zvolila švédkeho vedca Dr. Eklunda za predsedu, štyridsiatimi šiestimi hlasmi proti šestnástim. Sovieti chceli, aby sa v riaditeľskom zbore uplatnil diskreditovaný princíp trojky, ako ho vtedy žiadali

pre orgány a ustanovizne Spojených národov. Sovietska opozícia skončila ústupom vo februári tohto roku, keď Jemeljanov informoval predsedu Eklunda, že Moskva je ochotná spolupracovať s agentúrou. Okrem ťažkosti politického rázu agentúra však musela čeliť aj neistote iného druhu. V rokoch pred založením agentúry sa predpokládalo, že rozvoj lacnej nukleárnej pohonnej sily je predovšetkým v skutočnosti však nukleárne elektrárne nemôžu zatiaľ súťažiť s bežnými zdrojmi energie, ako sú uhlie, nafta alebo vodná sila. Aspoň nie všade.

Druhým takýmto mýlnym predpokladom bolo, že nukleárna palivá, napríklad uran, budú vždy vzácne, a že teda štáty budú odkázané na Medzinárodnú agentúru pre atomovú energiu, a že s prijímaním nukleárneho paliva príjmu aj zásadu inspekcie a kontroly, aby sa palivo nemohlo zneužiť pre vojenské účely. Od tých čias však boli objavené nové zásoby uranu, takže dnes je na svetovom trhu uranu nadostatoč.

Znalecký výbor, ktorý sa z poverenia amerického ministerstva

NA SLET DO VÍDNĚ

POJEDETE LETOS DO EVROPY?

M. Provazníková

Pojedete-li a případně-li vaše cesta na začátek července, neopomíňte navštívit jubilejní slet zahraničního Sokolstva ve Vídni.

Slet, který bude na samém zápraží vlasti, je doma očekáván s napětím. Národ ve své bídě očekává od něj posilu. Nesmíme jej zklamati. Pomozte k tomu aspoň jako diváci!

Vlastní slet bude v neděli 8. července ve 3 pm na hřišti ASOE v X. okrese, Absberggasse a Katharinengasse. Budou na něm cvičit Sokolové z Evropy, z USA a z Kanady, Dělnická tělocvična jezdící dno ve Vídni, ruští a jihoslovanskí Sokolové v exilu.

Úvodem ke sletu bude koncert řízený Raífacem Kubelíkem z účasti vynikajícího mladého pianisty Josefa Kolára. Již tato jména zaručují, že tento koncert bude uměleckou událostí. Pro nás krajanů bude zvláště lákavý jeho program začínající Smetanovým Blánkem a po Dvořákově klavírním koncertu a 4. symfonii zakončený Sukovým sokolským pochodem v novém životě. Kdo z krajanů a zejména ze Sokolů by si nechal ujít tuto příležitost? Koncert bude v pátek 6. července v 7.30 v Konzerthaus, Vídeň III, Lothringerstrasse 20.

Na sobotu 7. července večer je připravováno utkání Slovenského Sokola z USA s rakouským svazem Union. Bude se závodit ve volných sestavách na nářadí a v prostřích. Závod bude ve Sports. halle, Vídeň III., Hyegasse.

Závěrem sletu bude beseda na rozlučenou v pondělí 9. července v 8 pm. ve Vídni XVIII, Schuhmeierplatz 17-18.

Vstupenky na všechny tyto podniky budou v předprodeji ve sletové kanceláři, Vídeň I., Drachen. gasse 3 (malá ulička z Fleischmarktu).

Červenec je doba, kdy tisíce krajanů navštěvuje Evropu. Bylo by to krásné svědectví národního uvědomění, kdyby se všichni sešli na jubilejním sletu ve Vídni. Proto všem voláme: Na shledanou ve Vídni!

ZE SLOVENSKA

Krajan ze své návštěvy na Vých. Slovensku nám oznamuje, že režim na Slovensku zatkl v poslední době přes 20 evangelických kněží. Z těchto někteří byli vězněni již dříve v r. 1950.

VÍTE ŽE...

Kanadské vládní departmenty mají v Londýně v Anglii novou budovu. Kanada odkoupila od Spojených států budovu jejich bývalého velvyslanectví na Grosvenor Square za půl milionu dolarů a dala jí jméno "Budova Sira Johna A. MacDonalda." Cena zahrnuje budovu samu a nájemné na 999 let za pozemek, který je vlastnictvím vévody z Westminsteru. Opravy a úpravy budovy stály \$300.000.

Z Fort William, Ontario vyjíždí každý den tři "bookmobiles", auta zařízená jako knihovny a působí jako "knihovny na kolečkách". Za rok najezdí 23.000 mil po kanadském venkově. Vedoucím knihovníkem tohoto podniku je Dan D. Sudar, původu Jugoslávce.

Britská královna Alžběta a princ Filip mají navštívit Západní Německo na jaře příštího roku.

zahraničtí zaoberal touto problematikou, uvádá však, že najnovší výzkumy poukazují na hospodářskou únosnost nukleární energetiky. Výbor předpovídá, že v následujícím desetiletí sa budú atomové elektrárne stavat vo veľkom počte po celom svete. Preto žiada, aby Spojené štáty naďalej podporovali Medzinárodnú agentúru pre atomovú energiu ako najúčinnějšíu cestu k uskutočňovaniu svojej politiky v otázke mierového využívania atomovej energie.

HEIDRICHIADA PŘED 20 LÉTY

Sám Hitler při Heydrichově státním pohřbu v Berlíně charakterizoval říšského protektora jako muže železného srdce. Tím nejlepe vystihl rys jeho necitelné a kruté povahy v pamětech z doby nacistů, které napsal Schellenberg, zastávající v nacistické vládě důležité postavení v tajné policii, v kapitole o Heydrichovi se zmiňuje o nepřátelství, které panovalo mezi šémem gestapa Himmlerem a jeho zástupcem Heydrichem. Říká, že Himmler věděl a měl důkazy, že předkové Heydricha byli židovského původu. Tuto cennou informaci se nikdy Hitlerovi nesdělil, ale používal ji v intrikách proti Heydrichovi. Obával se Heydricha, ve kterém viděl největšího soka a kandidáta na vůdčí místo v Gestapu. Neboť Heydrich byl schopnějším Himmlerem — byl dokonalejším mistrem lsti a podvodu, výborný organizátor a své intrikářství již v minulosti nejednou dokázal, zejména v předválečné aféře kolem smrti sovětského generála Tuchačevského. Schellenberg také tvrdí, že Himmler prostřednictvím svých tajných agentů ve V. Británii věděl o připravovaném atentátu, ale nendělal nic, aby tomu zabránil.

Jedné mrazivé noci v prosinci 1941 britské bombardovací letadlo přeletělo nepozorováno nacistické Německo a sneslo se z výšky 2.000 feetů nad okupované Československo, kde z něho v padácích seskočili — Jan Kubiš a Josef Gabčík. Jejich tajným posláním bylo zavraždit říšského protektora v Čechách a na Moravě, SS gen. R. Heydricha. Podnět k této akci vyšel od čs. vlády v exilu v Londýně. Byl to riskantní podnik, jehož následky byly předem uváženy. Ale Češi byli zoufalí. Heydrich, který byl po Himmlerovi nejmocnějším v hierarchii Gestapa, kontroloval tajnou policii, organizaci zodpovědnou za zavraždění více jak 3 milionů Židů. V českých zemích pak vládl s neobyčejnou krutostí. Sadístické mučení a vraždy čs. vlastenců byly na denním pořádku. Chtěl také donutit ujařmený národ k vytvoření armády, která by šla bojovat pro Němce na východní frontu. Češi chtěli mít Heydricha mrtvého a chtěli, aby svět o tom věděl, že ho zabili.

Provedením atentátu byli pověřeni dva dobrovolníci čs. zahraniční armády, kteří dleli ve výcvikovém táboře pro parašutisty ve Skotsku. Jeden z nich byl Josef Gabčík, strojní zámečnick z Slovenska a druhý Jan Kubiš, farmář z Moravy, který unikl Gestapu z vězení v r. 1939. Jeho tělo bylo zjižveno sedmi hákovými kříži, vypálenými gestapáky rozžhaveným železem.

Když Gabčík a Kubiš se snesli padákem na půdu své rodné země, věděli, jak Heydrich vypadá a kde ho nalézt. Heydrich byl v této době 38 let starý, vysoké postavy, urostlý a možná fici cílem hezký se svým velkým nosem a krutými ústy. Protektor úřadoval na Hradčanech, kam dojížděl denně ze své residence Panenských Březan, vzdálených asi 20 km. Parašutisté brzy navázali spojení s podzemním hnutím v Praze, které je opatřilo falešnými občanskými průkazy a místy, kde se skrývali. Gabčík s Kubišem pak začali uvažovat, kde a jak dostati Heydricha. Vyloučili ihned možnost Hradčan, stejně tak Panenských Březan. Obě místa vyzírala jako pevnosti a byla hlídána "esesáky". Po delším pátrání přišli na vhodnou možnost, kde ho zaskočit. Byl to ostrý roh dvou ulic "Na Rokosce" a "Libeňská Trída", poblíž nemocnice Bulovky v Libni. Tudy pravidelně projížděl každý den Heydrich v otevřeném autě Mercedes z Panenských Březan na Hradčany. Jeho šofer, jinak jezdící rychlostí až 100 mil za hodinu, byl vždy nucen v této ostré zatáčce značně zpomalit. Do akce bylo nutno přibrat ještě pomocníka, který měl za úkol signalizovat Gabčíkovi a Kubišovi, až Heydrichův Mercedes se přiblíží. Stal se jím Josef Valčík, parašutista, který jinak operoval tajnou vysílačkou.

Datum atentátu bylo stanoveno na 27. května 1942. Kubiš a Gabčík přijeli k Bulovce brzy ráno na vypůjčených kolech. Každý z nich měl v kapse revolver a jejich aktovka obsahovala ruční kulomet a dva granáty. Zastavili na proponovaném místě atentátu kde silnice se otáčí ostrě dolů doleva směrem k Vltavě. Osovatelem atentátu dělal starostli tramvaje, které zde jezdí dvěma směry. A přijedou-li náhodou současně dvě, mohou zablokovat cestu a způsobit komplikace. Jinak plán předem přezkoušen, byl celkem jednoduchý. Valčík, který bude stát nad zatáčkou, uvidí první Heydrichovo auto a dá signál zrcátkem Gabčíkovi, který bude mít ti půl minuty, aby zašel za roh a čekal, až auto se bude zatáčet. Heydrich a jeho šofer pak budou Gabčíka, připraveného s automatickou pistolí v ruce, vidět jen několik vteřin. Pár metrů od Gabčíka doleji bude čekat Kubiš, s ručním granátem v záloze, v případě kdyby Gabčíkův pokus selhal. Po skončení střelby bylo rozhodnuto, že Kubiš naskočí na kolo a pojedě dolů směrem k Vltavě, kdežto Gabčík obráceným směrem do Libně.

Dokončení příště.

rika by měla spojení zcela samostatného a silného, který by pro ni byl oporou a nikoli přítěží v řešení politických i obranných problémů. Za druhé, Amerika vidí v hospodářsky smelené Evropě zdroj ekonomické a průmyslové síly, která by se mohla stále účinněji připojovat k rozsáhlému programu hospodářské pomoci méně vyvinutým zemím — k oně pomoci, jejíž hlavní břímě dnes nesou Spojené státy a na které do značné míry záleží, jak si nově vznikající a slabší země Afriky, Asie i latinské Ameriky budou schopny udržet svou nezávislost.

Toto je tedy jeden, hlavní Americký zájem na Společném trhu. Pak je druhý — nutnost, aby se americká hospodářská politika co nejpružněji vyrovnala s rostoucí západoevropskou konkurencí. Právě mezi Belgií a Spojenými státy vznikl v poslední době problém. Americkou poslaneckou sněmovnou už prošel Kennedyho návrh, ve kterém americký prezident žádá pravomoc snížit americká dovozní cla a upravit zahraniční hospodářské vztahy, aby se Spojené státy vyrovnaly s hospodářským růstem západní Evropy, ale v téže době byl Kennedy nucen zvýšit cla na dovážejícím skle a kobercích, hlavních vývozních produktech belgických. Nepochybně i o tomto problému Spaak jednal s oběma představiteli Spojených států ve Washingtonu.

Ale jak se zdá hlavním přednětem rozhovorů byla otázka britského členství ve Společném trhu, o které nyní Londýn jedná už delší dobu. Sám fakt, že o této věci hovořil belgický zahraniční ministr ve Washingtonu je symtomech nové atmosféry v atlantickém společenství a řeší jejich problémy. Spaakova návštěva ve Washingtonu není mezníkem a v jistém smyslu není ani událostí. Cesty ze západní Evropy do Washingtonu a ze Spojených států do Evropy jsou už dobře vychozeny a každá z nich jen přidává další cihlu ke stavbě atlantického společenství.

CYPERSKÝ PREZIDENT VE WASHINGTONĚ

Prezident ostrovní republiky Cypru, arcibiskup Makarios, je tento týždeň na návštěvě ve Spojených státech. Dva dni z toho strávil ve Washingtonu v rozhovorech s prezidentem Kennedym, ministrem zahraničí Ruskem a řáditelom Úradu pro zahraniční pomoc, Hamiltonom. Pak sa odobral do N. Yorku, kde prehovoril na valnom shromaždení Spojených národov, ktoré sa po svojom odročení 23. februára opäť zišlo, aby rokovalo o usporiadaní pomeroť v africkom uzemi Ruanda - Urundi, ktoré sa prvého júla stáva nezávislým. D.L.

POTŘEBUJETE-LI ŮVĚR NA KOUPI

domu	ledničky
auta	televise

a nebo na jakýkoliv jiný účel, informujte se nejdříve u svého peněžního ústavu a porovnejte kolik zaplatíte jinde.

CZECHOSLOVAK /TORONTO CREDIT UNION LTD.

Úřadujeme v úterý a ve čtvrtek

od 7 do 9 večer, v sobotu od 1 do 4 odpo.

869A Bloor Street West.

Tel. LE. 4-3348

PŘÍPAD "MUNTERS,"

Když se Sovětský svaz v roce 1940 zmocnil Litvy, zmizela její poslední demokratická vláda v čele s prezidentem Ulmanisem v sovětských vězeních a koncentračních táborech. Nikdo o těchto mužích víc neslyšel až do roku 1959, kdy se do Rigy vrátil — po absolvování celé řady věznic a táborů — Vilhelms Munters, bývalý litevský zahraniční ministr. Dostal místo jako překladatel v jednom nakladatelství v Rize. Bývalé přátele nevyhledával, ba přímo stránil se jich. Osud svých kolegů nemohl osvětlit, ani kdyby chtěl. Všeobecně se soudí, že z celých bývalé vlády byl Munters jediným, který deportaci přežil. V litevském exilu se tvrdí, že prezident Karlis Ulmanis zemřel kdesi ve východní Sibiři necelé dva roky po uvěznění. Kde zahynuli ti ostatní, se neví.

V dubnu t.r. se stalo něco, co v Litvě a v litevském exilu nikdo neočekával: moskevská "Izvestia" přinesla celostránkový dopis redakci, jehož autorem byl právě Munters. Prohlásil v něm, že byl v roce 1940 zatčen a odvezen do blízkosti Voroneže v SSSR. Cesta sovětskými věznicemi mu trvala celých 19 let a během této doby měl autor "nedobrovolnou příležitost přemýšlet o mnohých otázkách týkajících se jeho samotného a litevského národa." Munters se m.j. v dopise dotýká "vážných přemátů, kterých se dopustil Stalin na ne-ruských národnostech v SSSR". Na jiném místě těmto přemátům říká "překroucení leninské zásady vůči národnostním skupinám". Zajímavé je také, že podrobně rozebírá deportace a tvrdí, že podle jeho názoru šlo i Stalinovi o opatření mimofádné. Všichni, kdo byli z Litvy sovětskými orgány nespravedlivě deportováni, jsou prý dnes zase doma.

Přeneseno na československé poměry, představe si, že by se v "Rudém právu" v těchto dnech objevil celostránkový dopis někteřého z dlouholetých vězňů pražského režimu, na př. býv. ministra spravedlnosti dr. Pavla

Ortina, který by popsal své trpké zkušenosti v komunistických vězeních a pracovních táborech a odsoudil — třeba i mírně — přehnatý režim za Stalina. Nebo se i my něčeho takového dočkáme?

Jaký byl však pravý účel otištění dopisu býv. litevského zahraničního ministra? Šlo o to, aby obyvatelstvo Litvy přestalo doufat v osvobození západními demokratickými. V jedné pasáži říká Munters doslova: "Byla by velká chyba, kdyby se Litevci spolehnuli na Spojené státy". Píše dále o rozporech ve Shromáždění porobených národů a prozradil čtenářům Izvestii, že americký senátor Douglas, jeden z podporovatelů ACEN-u doporučil zástupcem porobených národů, aby vytvořili federativní těleso, protože "malé národy ve východní Evropě nemají budoucnost."

Od roku 1959 žil Munters v ústrani a nestaral se o veřejné záležitosti, natož o mezinárodní politiku. Sovětům se nyní hodilo do krámu, aby z jeho svědectví udělali obžalobu přelutau za Stalina ve snaze získat si sympatie té části litevského obyvatelstva, která si dobře pamatuje dobu, kdy jejich zemi byla demokratickou republikou. Jméno Munters, které je mezi starší generací dobře známé, jim posloužilo k tomu účelu. Není pochyb o tom, kdo byl autorem jeho dopisu redakci Izvestii. ...

V souvislosti s celou aférou sluší poznamenat, že litevský exilový tisk přinesl podstatné pasáže zmíněného dopisu, v komentářích však zastává názor, že nejde o první krok k liberalisaci komunistického režimu v Litvě.

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE 3-8396

VÝSTAVBA ATLANTICKÉHO SPOLEČENSTVÍ

P.H. SPAAK VE WASHINGTONU

Zdeněk Šelepá

Belgický zahraniční ministr P. Henri Spaak navštívil Washington a jeho cesta je jednou z mnoha, které stále úžeji spojují západní Evropu se Spojenými státy. Pro Ameriku není Spaak jen zahraničním ministrem jednoho ze západoevropských spojenců. Spaak je současně jedním z velkých Evropanů, kteří více než jiní se zasloužili o poválečnou integraci západní Evropy. Spaak je bývalým generálním tajemníkem severoatlantického obranného paktu a pokud jde o problematiku onoho složitého, dynamického rustu, jaký dnes charakterizuje mezinárodní život v celé atlantické oblasti, jeho hlasu je pečlivě nasloucháno.

Spaak se ve Washingtonu sešel s americkým zahraničním ministrem Ruskem a rovněž s prezidentem Kennedym. Obě schůzky evropského diplomata ve Washingtonu byly pracovními spíše než formálními poradami. Nebyla vydána podrobná úřední zpráva o jejich průběhu — ale i kdyby nebylo dobře informovaného amerického tisku, který o Spaakově rozhovorech podal své zprávy, člověk by mohl usoudit, o čem Spaak ve Spojených státech jednal. Jako zahraniční ministr Belgie patrně hovořil s Ruskem i s

Kennedym o problémech jako je bývalé belgické Kongo, a jako je belgické mandátní území v Africe, Ruanda—Urundi, které dostane nezávislost prvního července.

Ale tota jsou dnes v rámci celkového mezinárodního vývoje jen jednotlivosti. Daleko širší a pronikavější je vývoj v západním světě, jak se jeví v hospodářském magnetismu a potenciálu západní Evropy a v jeho politických důsledcích — a Spaakova cesta do Washingtonu byla především ve znamení tohoto vývoje. Belgie je jedním z významných členů západoevropského Společného trhu a má v tomto směru jednu z nejstarších zkušeností jako člen Beneluxu, zkušenost, kterou Spaak především pomáhal vytvářet.

Pro Spojené státy dnes Společný trh představuje dvě věci, odlišné a přece úzce spojené. Amerika má jednak zájem, aby Společný trh nebyl jen organizací šesti zemí, jakou je nyní. Jde ji mnohem víc o to, aby se k cestě Společného trhu přidávaly další země a aby Společný trh byl skutečně živým organismem stmelujícím celou západní Evropu. Americký zájem je v tomto směru dvoustranný a dlouhodobý. Jednak rostoucí jednotu a síla západní Evropy znamená, že Ame-

STUDUJE SE IONOSFÉRA

Pavol Hurban

Kým na ženevském zjazde meteorologov bol v zásade schválený teprve len plán na odoslanie viacerých americko-sovietskych meteorologických družíc do vesmíru v nasledujúcich piatich až desiatich rokoch, Washington oznámil, že prvá skutočne medzinárodná umelá družica funguje znamenite už vyše mesiaca. Ide o spoločnú americko-britskú družicu "Ariel", ktorá sa vzniesla do vesmíru z americkej základni Canaveral 26. apríla.

A hoci úradné oznámenie o tom nehovorí, je možné, že družica pomôže pri pozorovaní zmien, ktoré môžu nastať v takzvanom van Allenovom rádioaktívnom pásme vplyvom chystaných amerických nukleárných výbuchov vo výškach 500 až 900 kilometrov nad zemegulou.

Družica Ariel, ako aj dve iné americké družice a viaceré sovietske družice, nateraz v obežnej dráhe, sú vybavené zariadeniami na pozorovanie akýchkoľvek zmien v tomto pásme smrtonosných častíc, s ktorým sa musí počítať pri nádejných letoch kozmonautov na iné telesá vesmíru.

Družica Ariel obieha okolo zeme každých sto minút, vo výškach od 390 kilometrov až 1136

kilometrov, teda až vo vnútri Van Allenova pásma. Americká agentúra pre astronautiku hlási, že všetko zariadenie družice funguje bezchybne, s výnimkou prístroja na pozorovanie ultrafialového žiarenia zo slnka.

Dodáva, že z telemetrických údajov družice, ktoré sa práve teraz porovnávajú s inými výsledkami slnečných pozorovaní, vznikne celkový obraz o najdôležitejších vlastnostiach takzvanej ionosféry, čiže pásma, od ktorého sa odrážajú radiotelegrafické vlny.

Takmer súčasne s vypustením družice Ariel Američania uskutočnili aj iný medzinárodný astro-nautický projekt, odoslanie spoločných americko-japonských povetnostných rakiet. Dalšie kanadsko-americké spoločné družice sú na porade. A pakistanskí vedci odoslali do výšky 130 kilometrov dvojstupňovú meteorologickú raketu, na strelnici, nie pram vzdialenej od pakistanského hlavného mesta Karači.

Uvedená dohoda o spoločných americko-sovietskych meteorologických družiciach predvída náklady asi sto miliónov dolárov na vybudovanie troch, či štyroch retranslačných stredísk.

MALÝ OZNAMOVATEL

LÉKY všeho druhu posílejte do starého kraje jen našim prostřednictvím, ať již na lékařský předpis anebo bez něho, neboť léky jsou volné a bezcelné.

WORLD OVERSEAS SERVICE

781 Queen St. West - Toronto 3
Již po mnoho let vyřizujeme objednávky léků do ČSSR a jiných států přímo z největší

SVĚTOVÉ CENTRÁLY LÉKŮ v Anglii, kde se nalézají všechny evropské a americké léky připravené k okamžitému dodání. Tato světová centrála léků je vedena jen odborníky, lékaři a lékárníky. Posíláte-li léky, obraťte se s důvěrou na nás, podáme Vám všechny informace. Tel.: EM 2-1168 a 9.

Ušetříte na nábytku, když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

KULTURNÍ ZÁBĚRY

ZELENÝ VÍTEŽ

(Památce Julia Zeyera)
Matouš LAMPA

Vláhne vzduch náhle
cítěním pryskyřic,
poselstva vzrůstá
výšlema s dary vsířic
vítězi zelenému.
Ze už jsme zbavení,
dik vzdejme jemu,
kamarily zimního krále.
Nepřestanou však v žule
si živly hlodat dále
a kníždá blesků v krov nížko
mávešena budou nad krajem.
Mladou pláň zazní viskou,
hořela lipa, hořela,
prastará mytologie Perunova,
v studance žitím Morana
je utrácena znova,
sladce vzduch náhle,
přechutí voní safránu,
kamkoliv oko dohlédne,
na květu květ je po ránu.

ZAJÍMAVOSTI

Národní Kanadský balet dostává ročně podporu \$100.000 od Kanadského Councilu. Mezi jeho hvězdy zdamí baletního umění jsou Angela Leighová, původu z V. Afriky, Galina Samcová, původem Ruska, Hans Meister, původem Švýcar, Colin Worth, narozený na Maltě, Lilian Jarvisová, původem Finka, a hlavní tanečník Earl Kraul je ze skandinávské rodiny.

Výstava figurek vojáků všech historických britských pluků v Ústřední knihovně (Baldwin Room) je přístupna veřejnosti od 11.6. do 7.7.

Dramatický kroužek "Fama", složený z občanů holandského původu předvede hru "Host zmizel" v divadle Ústřední knihovny 23. 6.

STUDENTE CO TEĎ...

Zdena Marková

Na celé severní polokouli, v Evropě jako v Americe, statisíce studentů stojí před otázkou — co teď. Studie jsou skončeny. Kam půjdu? Které místo příjmu? Co vlastně chci?

Tyto starosti mladých lidí jsou po severní polokouli rozvrstveny velmi nepravidelně. V některých oblastech jsou větší, jinde menší. V Americe jsou to vážné starosti.

V Československu to jsou starosti svým způsobem zbytečné a bezpředmětné. V Československu režim ve své zatvrzelé péči o člověka vzal sám na sebe odpovědnost za osudy mladých lidí. Zbavil je starostí. Studenti vědí, že dříve nebo později, už během studia, před ním nebo po něm, budou muset splnit pracovní povinnost ve vybraných hospodářských sektorech. Jak jim devátého května slíbil sám prezident Novotný, možná i na celých pět let budou zbaveni existenčních starostí. A tak vědí, že po dokončení studií otázka "kam půjdu" je jen otázkou kladenou ze zvědavosti, ne jako začátek vlastního rozhodování.

Americký student je na tom zcela jinak. Tento týden na většině amerických universit končí školní rok. Po velkých oslavách mladý dostudovaný člověk opustí školu a zjišťuje, že o jeho další osudy se nestarala ani vláda, ani strana, ani nějaká mládežnická organizace. "Kam půjdu" je velmi naléhavou otázkou.

Ale říkáme to příliš obrazně. Americkému studentovi začínají takové starosti už mnohem dříve a vlečou se s ním často po celý druhý semestr školního roku. Na státní kalifornské universitě se jeden ze studentů letos potýkal s otázkou "kam půjdu" už od prosince. Teprve nyní, v červnu, dostává svůj diplom v oboru obchodu a administrativy, něco podobného diplomu z vysoké školy obchodní. Ale už v prosinci ho navštívil první zástupce velké firmy a nabídl mu místo. Studentovi to jistě bylo příjemné, ale situace se vzápětí zkomplikovala. Do konce dubna mu přišlo dalších jednadvačet nabídek a hrozilo mu, že ani nedostuduje, protože nad nimi

trávil bezesné noci a měl stále méně času k přípravě na závěrečné zkoušky. Nakonec přijal místo v automobilovém průmyslu s ročním platem sedmi tisíc devíti set dolarů, což ve Spojených státech představuje velmi slušnou životní úroveň.

Toto je příklad jak skutečný tak i celkem typický pro studenty, kteří tento měsíc odcházejí s amerických universit. Před dvěma nebo třemi lety by býval platil hlavně jen pro ty, kdo dokončili studia v oborech technického nebo administrativního charakteru. Letos se plně vztahuje na všechny studijní obory. Americké časopisy, které sledují celkový vývoj velmi pozorně, píší shodně o tom, že takřka všichni američtí studenti, kterým letos končí škola, vybrali si své první stále zaměstnání už kolem prvního května, a ve většině případů se musejí rozhodnout mezi více než pěti nabídkami.

Celá situace se obrátí i ve studentských časopisech. Je z nich možno vyčíst fakt, dnes už přesně statisticky ověřený, že v Americe stále větší počet mladých lidí odmítá i nejlepší místa, protože chtějí pokračovat ve vyšším specializovaném studiu. Podle zpráv z michiganské university téměř sedmdesát procent mladých lidí, kteří dokončili první stupeň univerzitní výuky s titulem bakaláře, — B.A. — rozhodlo se pokračovat ve studiu a nemělo o místo zájem. Stejně zprávy přicházejí z desítek dalších universit a svědčí o dvou věcech: jednak o tom, jak rychle roste ve Spojených státech životní úroveň, když mladí lidé mohou v takovém počtu odmítnout možnost lákavého výdělků. A jednak je to také důsledek stále bohatších stipendií, která dostávají schopní studenti většinou pouze na základě prospěchu.

DÁMSKÝ ODBOR ČSNS

Dámský Odbor pod záštitou ČSNS vzpomínal výročí smrti Dr. Milady Horákové ve středu 20. června. Vzpomínková slavnost se konala v Sokolovně na Dupont St. ve velkém sále. Slavnost byla zahájena vzpomínkou žen, žen které v zastoupení různých krajanských spolků věnovaly kytičky růží jako symbol naší vzpomínky na Dr. Horákovou. Sestra Haisová velmi pročitě přednesla báseň Viktora Dyky "Mučednice". Jak dobře tato báseň vyjádřila pocit, který máme při vzpomínce na mučednici Dr. Horákovou. Sestra Stalmachová zapívala jednu z Biblických Písní a myslím že při jejím překrásném přednesu všechny naše myšlenky byly soustředěny na oběť Dr. Horákové.

Sestru Vrázovou představila předsedkyně Torontské Odbočky ČSNS, s. K. Híková.

Sestra Vrázová vyzvedla nevěstní vlastnosti Dr. M. Horákové, pověděla o jejím osobním setkání s Miladou v Praze v roce 1945. Zdůraznila jak třeba rozumět odkazu Dr. Horákové, odkazu práce zde ve svobodném světě. Vzpomínky bez skutků nepomohou. Milada svoji práci a oběť vyžaduje od nás daleko více. Vzpomínáme dobře že při soudním přelíčení prohlásila, že věří v práci čechoslováků za hra-

niemi. S touto myšlenkou umřela. Ke konci svého projevu se sestra Vrázová zmínila o "zapomenutém Američanovi" J. Zastěrovi, který se po 13 letech ve vězení vrátil nyní do Chicaga. Jeho vzpomínky ukazují, že náš Československý lid na Dr. Horákovou nezapomenul a že naši doma si uvědomují význam její oběti.

Sestře Vrázové jménem všech přítomných poděkovala sestra Jeřábková. Řekla jak si vážíme práce sestry Vrázové a co pro nás znamená její přítomnost při této příležitosti. Vzpomínka byla ukončena básní "neznámého uprchlíka" která byla napsána před pěti lety v den výročí smrti Dr. Horákové. Basen přednesla ses. Haisová.

Ruth Petříčková
Předsedkyně Dámského odboru

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminister 3-7916

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

ONTARIJSKÁ SBÍRKA PŘEDPISŮ O LIDSKÝCH PRÁVECH

HON. W. K. WARRENDER

Před osmnácti lety přijal ontarijský parlament první zákon týkající se lidských práv a zdůraznil tak princip, že jsou nedělitelná: že každá osoba je svobodná a rovnoprávná pokud se týče cti a práv bez ohledu na rasu, vyznání, barvu pleti, národnosti, původu nebo místa narození.

Od té doby přijali několik dalších opatření, které jsou dnes součástí Sbírky předpisů o lidských právech (Ontario Human Rights Code). Tyto předpisy sledují dvojí cíl:

1. Právní zajištění nezczizitelných práv každého jednotlivce.
2. Vytvoření prostředí porozumění a vzájemného respektu všech občanů, ve snaze poskytnout všem nebrzděnou příležitost k uplatnění všech schopností k obohacení naší celé společnosti.

Ze vedení Ontarijské komise pro lidská práva (Ontario Human Rights Commission) (a za nadšené podpory mnohých dobrovolných organizací) staly se cíle Sbírky předpisů o lidských právech známé mezi obyvatelstvem. Lidé těmto předpisům dnes také líp rozumí.

Je sice pravda, že můžeme být právem hrdi na to, co jsme na tomto úseku dosud vykonali, nemáme však právo spát na vavřínech.

V různých úsecích našeho veřejného života narážíme stále na předsudky, které si vyžadují naší plné pozornosti. Zůstává úkolem jednotlivců i organizací snažit se neustále o další zlepšení na poli lidských práv.

John P. Robarts

Prime Minister of Ontario

ONTARIO

ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR

HON. W. K. WARRENDER, Minister

J. B. METZLER, Deputy Minister

DŽILASOV STÍN NAD JUGOSLAVIÍ

Nemo

Mezi sovětskými komunisty na jedné straně a jejich činskými a albánskými soudruhy na straně druhé se mimo jiné vede spor také o to, zda je možno Titovu Jugoslavií pokládat za tak zvaný socialistický stát. Chruščov několikrát výslovně řekl, že ano — a čínští a albánské komunisty to přijali jako důkaz, že se sovětský vůdce nebezpečně uchýlil od zásad čistého marxismu a leninismu a sklouzává na revisionistické posice. Jugoslavie si ovšem řadu let velmi dávala záležet na tom, aby ji nikdo nezaměňoval s ostatními členy tak zvaného komunistického tábora. V zahraniční politice sice většinou souhlasila se sovětskými názory, ale na domácí frontě Ti. to řídil věci tak, že se jeho verze komunismu jevila světu jako o něco lidštější a přijatelnější. V mnoha věcech to platí i dnes; ale občas se stane, že i jugoslávský komunismus odhalí před světem svou méně snesitelnou tvář. Jedna taková událost se odehrála v těchto dnech.

V Bělehradě předstoupil před soud — už po čtvrté v posledních sedmi letech — Milovan Džilas, bývalý jugoslávský vice-president a bývalý důvěrný přítel maršála Tita. Teprve před 15 měsíci byl Džilas propuštěn z vězení, kde si odbyl přes čtyři roky trestu za tak zvanou "nepřátelskou propagandu"; byl sice odsouzen do vězení na devět let, ale zbytek trestu mu byl tehdy, zčásti pod tlakem světového veřejného mínění, prominut. Jeho "nepřátelská propaganda" spočívala v tom, že napsal a dal v zahraničí uveřejnit knihu "Nová třída", pronikavou kritickou analýsu komunistického zřízení, která se stala světovou sensací.

Džilas byl opět před soudem — a opět patrně proto, že napsal knihu, která má vyjít na západě. Nová Džilasova kniha má název "Rozhovory se Stalinem", a autor v ní líčí svých několik setkání se sovětským diktátorem ještě z doby, než se Jugoslavie rozešla se Sovětským svazem. Oficiálně byl tentokrát Džilas obžalován podle zákona o prozrazování úředních tajemství — ale podrobnosti obžaloby nejsou známy, protože soudce prohlásil přelíčení za důvěrné a vykázal ze soudní síně

ZPRÁVY

Z NÁRODNOSTNÍCH SKUPIN

Od neděle 24.6. pořádají se v největších torontských parcích opět promenádní koncerty. Začátek vždy ve 3 hod. odp.

★
Ethnické skupiny ve Windsoru se pilně připravují na Mezinárodní Festival Svobody. Koná se letos ve dnech 29. června až 4. července.

21. výročí deportací z baltických zemí vzpomněli torontští občané estonského, litevského a lotyšského původu tryznou v Massey Hall 14. 6. Hlavním řečníkem večera byl min. předseda J. Dieffenbaker.

★
Torontská společnost TTC vydala v těchto dnech již 3. raport o postupu prací na podzemní dráze podél University Ave. a Bloor-Danforth. Práce se nyní soustřeďují na úsek východně od Youge Str.

★
Gala ples Mezinárodního ústavu připadne letos na 23.6. Začátek v 9 hod. večer. Hosté vítáni.

★
Soud, který uděluje kanadské občanství, se přestěhoval. Nová adresa: 55 St. Clair Ave. East.

★
Chcete-li, aby vaši příbuzní či přátelé mimo Ontario dostali zdarma zajímavou sbírku turistických brožur o Ontariu, včetně nejnovější silniční mapy, pošlete jejich adresy na: Division of Publicity, Dept. of Travel and Publicity, 67 College St., Toronto, Ontario.

★
Na výletu č. 4 navštíví členové a přátelé Mezinárodního ústavu provinční park Presqu'Ille. Příležitost ke koupání a rybaření a k vaření venku. Sraz před budovou ústavu, 709 College St., v 8. hod. dop. Datum: neděle 8. 7.

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKAŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

ČSR OPĚT FOOTBALOVOU VELMOCÍ

L. Prudek

Po 28 letech se Československo opět probíjalo do finále mistrovství světa v kopané. V r. 1934 získal Československo titul mistra světa o vlas, když v zápase s Itálií ještě osmi minut před koncem hry vedli 1:0 brankou Puče. Italové však tehdy vyrovnali naturalizovaným Argentincem Orsim a zápas v normálním čase skončil 1:1 nerozhodně. V prodlouženém čase střetli Italové v 5. minutě branku Schiaviem a získali tak titul mistra světa a trofej, kterou jim předával Mussolini. "Zlatí hoši", jak doma nazývali římskou jedenáctku, hráli v sestavě, ve které bylo osm hráčů SK Slavia a tři z AC Sparty:

Plánička, Slavia, Zenisek, Slavia, Čtyřoký, Sparta, Košťálek, Sparta, Čambal, Slavia, Krčil, Slavia, Junek, Slavia, Svoboda, Slavia, Sobotka, Slavia, Nejedlý, Sparta, Puč, Slavia.

Poslední předválečné mistrovství v r. 1938 ve Francii nezastihlo čs. fotbalisty již v takové formě. V 1. kole sice porazili přesvědčivě Holanďany 3:0, ale ve čtvrtfinále byli vylosováni proti Brazílii. První zápas skončil 1:1 a v opakovaném střetnutí v Bordeaux Brazílci v čele se slavným Leonidasem vyhráli 2:1. V tomto zápase byl zraněn brankář Plánička Brazílcem Peraciem. Zranění ho pak vyřadilo z další fotbalové činnosti.

Také v Chile se Československo utkalo s Brazílcí ve dvou zápasech a to při zahájení, když ve své skupině s Brazílií 0:0 remisovalo a pak ve finále, kde 1:3 prohrálo. Společně s Brazílií, ČSSR postoupilo do čtvrtfinále, kde vyhrálo po těžkém boji 1:0 nad Maďarskem a v semifinále Českoslováci vyřadili 3:1 Jihoslovany. Brazílie vyřadila nejprve ve čtvrtfinále Anglii 3:1 a pak v semifinále Chile 4:2. Finalovému zápasu přihrálo v Santiagu 6.000 diváků, rozhodčím byl Latyšev, SSSR, kapitány mužstev — za Brazílii 37 letý Milton Santos, Novák za ČSSR. Mužstva nastoupila v sestavách:

BRAZILIE: Gylmar, D. Santos, N. Santos — Zito, Mauro, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo. Brazílci, kteří v r. 1958 dobyli titulu mistra svě-

ta vítězstvím 5:2 nad Švédskem, měli oproti Stockholmu v Santiagu stejné mužstvo až na tři hráče. Místo Belliniho hrál ve středu zálohy Mauro, Orlando nahradil Zozimo a místo zraněného Pelého nastoupil Amarildo.

ČESKOSLOVENSKO: Schrojfi, Slovan Bratislava — Tichý, Rudá Hvězda Bratislava, Novák, Dukla Praha — Pluska, Dukla Praha, Popluhar, Slovan Bratislava, Masopust, Dukla Praha — Pospichal, Ostrava, Scherer, Rudá Hvězda Bratislava, Kadřaba, Kládno, Kvasniák, Spartak Praha, Jelínek, Dukla Praha.

ČSSR se ujal v 15. minutě vedení Masopustem, ale hned za tři minuty Brazílci vyrovnali Amarildem. Poločas skončil 1:1 a po změně stran, ač Českoslováci měli převahu v 69 minutě neočekávaný útok Brazilců byl korunován vedoucí brankou, kterou dal pravý záložník Zito. Od té chvíle ČSSR odpadlo a v 78 minutě Vava dovršil vítězství na 3:1. Vítězové měli v útoku v Amarildovi muže, který plně nahradil Pelého. Amarildo přestupuje ze svého klubu Botafogo do Juventus Turin, který za něho zaplatil téměř 200.000 dolarů! U čs. mužstva zahrál výborně zejména Masopust, z formy byl tentokrát Schrojfi, ač jinak považovaný za nejlepšího brankáře československé historie. Po dlouhých letech jméno Československa se ocitá v popředí světové kopané. Druhé místo v Chile bylo těžce, ale zasloužené vybojováno. Není bez zajímavosti že v předběžných kvalifikačních bojích o postup mezi nejlepšími 16 účastníky v Chile, Českoslováci ve skupině se Škotskem a Irskem, se kvalifikovali až v opakovaném zápase se Skoty, který v normálním čase skončil 2:2 nerozhodně. Teprve v prodlouženém čase ČSSR zvítězilo.

N. YORK — TORONTO

Odvětné utkání v krajské kopané Toronto — N. York se bude konat pravděpodobně začátkem října v N. Yorku. Tuto sobotu 30. června v 7 hod. hrají torontští (býv. hráči Sparty) další zápas s Poláky na Varsity stadioně v Torontě.

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215

NOTAŘ A ADVOKÁT
57 Queen Street West, Toronto 1

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

MODERNÍ POKOJE,
EVROPSKÁ,
FRANCOUZSKÁ KUCHYNĚ,
OBCHODNÍ, BANKETNÍ A
SVATEBNÍ MÍSTNOSTI
K DISPOSICI

ST. REGIS HOTEL

392 SHERBOURNE - WA 1-4135

Majitel: Otto Day.

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST

ODBORNĚ VAM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Lístky na
splátky neb za hotové

SVETozNAME AUTO BMW 700

- 50 mil na 1 galon
- 85 mil rychlost
- 65 mil průměrná rychlost

Spolehlivý, úsporný,
čtyřsedadlový vůz

Poslední modely právě došly

SEDAN \$ 1735 - COUPE \$ 1935

TÉŽ OJETÉ VOZY NA SKLADE

25 RONCESVALLES AVE, TORONTO

Z. A. MARTINEK

LE 7-4167

ADVOKÁT
a VEŘEJNÝ NOTAŘ
GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

\$257.00
LONDÝN A ZPĚT
(25 osob)

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

NOTARY PUBLIC

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

president.

NOVÉ KOZICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ

Zboží se zárukou
Odborné opravy

FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2.8925

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

ZIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ

AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ,

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELÍN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONĚ
doporučuje

višňové dorty

mandlové a ořechové,

české punčové dorty

a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

213 KING ST. E. — JA 9-2323

Navštivte naši kavárnu!

NEMOC ZVANÁ ALKOHOLISM

Minulý týden bylo připomenuto v diskusi, jak důležitou roli mají "Alcoholics Anonymous" pro uzdravení tisíce mužů a žen, které se oddali alkoholismu. Od jejího zrodu v roce 1935 v Akronu, Ohio, tato světově známá společnost vyléčených alkoholiků jest odpovědná za rehabilitaci více lidí než kterýkoliv jiný léčebný program.

Též možno říci, že A.A., ukázkou efektivního léčení alkoholismu mezi lidmi všech tříd, byla důležitou silou, která dala podnět ke vzniku mnohým vládním kontrolním programům.

A.A. je spolek mužů a žen, jejichž hlavním úkolem je nepít a pomáhat jiným alkoholikům, aby též nepili. Klíč k A.A. programu je znám pod názvem "The Twelve Steps", a krok za krokem vede až tam, kde osoba je ochotna doznat, že je bezmocná vůči alkoholu a že život se stal neovladatelným. To je první část. Dvanáctý bod zahrnuje poselství pro alkoholiky a praktické základní principy ve všech aspektech života. Mezi tím, alkoholik je veden zkrze pokoru, modlitbu, meditaci, závislost na "sile mocnější než jsme sami."

Je to dobrý program pro každého. I pro nealkoholiky. Tento program byl nedávno přijat pro "Narcotics Anonymous" a "Gamblers Anonymous" a jeden duchovní právě vydal knihu, ve které užívá té samé formule a jež bude všeobecně sloužit lidem s jakýmkoliv vážným problémem.

Alkoholici jsou lidé s nejruznějšími životními problémy, kteří omylem se obrací o pomoc k alkoholu, místo aby se pokusili své těžkosti řešit konstruktivnějším způsobem. Věda ještě neobjevila, že se alkoholici podstatně liší fyziicky a duševně od jiných lidí. (Přesto že mnoho výzkumných projektů bylo započato právě v tomto směru.)

Alkoholismus je komplexní hádankou, ale její tajemství jsou postupně objevována.

Poslední report z "Addiction Research Foundation" utvrzuje viru zdravotního oddělení, že je dobrý podklad pro optimismus v blízké budoucnosti.

VÝROČÍ VÝCHODONĚMECKÉHO POVSTÁNÍ

Karel Bor

Na uctění povstání východoněmeckého lidu ze dne 17. června roku 1953 proti komunistickému režimu uspořádal generální konzulát německé spolkové republiky v N. Yorku pietní slavnost, které se účastnila řada významných osobností amerického veřejného života, německé kolonie v N. Yorku jakož i četní exiloví představitelé národů za Železnou oponou.

Nejdříve promluvil americký generál Lucius Clay, jehož energii a tvrdosť rozhodnosti se podařilo zlomit blokádu, kterou se roku 1949 Sovětský svaz pokoušel zničit Z. Berlín. A když loni v srpnu Chruščov opět hrozil Z. Berlín ultimátem, vyslal prezident Kennedy generála Claye znovu do rozděleného města. Dalším řečníkem byl ministr národní obrany německé spolkové republiky Dr. Strauss, který přijel na několikadenní porady do Spojených států a konečně newyorský senátor Javits, který je dokonale obeznám s poměry ve střední a východní Evropě, a který je rozhodným zastáncem práv národů, které Sovětský svaz zbavil národní a státní svéprávnosti. Předseda předečetl také pozdravné telegramy guvernéra státu N. York, Rockefellera a starosty města N. Yorku Wagnera.

Generál Clay je neobyčejně impresivní osobnost. Jeho tvář i způsob mluvy vyjadřují železnou vůli a odvalu. Řečník vzpomněl nejdříve jak se roku 1953 50.000 neozbrojených německých dělníků spontánně vzbouřilo proti komunistickému režimu a jak potom dalších 200.000 zahájilo před devíti lety po celé oblasti východního Německa generální stávkou. Byl to spontánní a zcela neorga-

vané narážejí na sebe dva světové názory a všude dochází ke konfliktu dvou vůlí. A západ bude hájit práva a svobody západního Berlína za všech okolností a do všech důsledků. Současně budou

PÍ. E. ROOSEVELTOVÁ O LIDICÍCH

Paní Eleanor Rooseveltová učinila k letošnímu dvacátému výročí vyhlazení Lidic nacisty zvláštní prohlášení pro vysílání Hlasu Ameriky do Československa. Překlad tohoto prohlášení vysílal Hlas Ameriky v neděli 10. června 1962. Mezi jinými řekla:

"Jako každý jiný Američan, můj manžel Franklin Delano Roosevelt byl hluboce dojat a rozhořčen, když jsme právě dnes před dvaceti lety slyšeli zprávu o Lidicích. Na tomto malém a neznámém hornickém městečku v Československu, které na sebe strhlo světovou pozornost právě v den, kdy bylo úplně vyhlazeno, byl spáchán jeden z nejhorších zločinů lidských dějin.

Desátého června 1942 se celý vzdělaný svět zděsil toho, že ve dvacátém století je možné celé městečko v srdci Evropy vymazat z mapy. Všichni dospělí muži byli zabiti bez ohledu na věk. Všechny ženy byly odvezeny do koncentračního tábora v Ravensbrücku, kde mnohé z nich zemřely. Všechny děti byly odvezeny do Polska a většinou také zahynuly patrně v koncentračních táborech.

V novém světě byla rychle vzdána pocta nevinným mučedníkům z Lidic. 12. června 1942 založili jsme nové Lidice ve Spojených státech poblíž města Jolietu — ve státě Illinois.

Asi v téže době naši mexičtí sousedé na jihu změnili jméno města San Geronimo, které leží nedaleko hlavního města Mexica, na Lidice, také proto, aby utlily muže a ženy, kteří byli zabiti v onom vzdáleném českém městečku. A řada dalších zemí ve svobodném světě následovala tohoto příkladu.

Upřímně litujeme toho, že význam Lidic je dnes v Československu oficiálně přeručován. Do-

mníváme se totiž, my Američané, že Lidice by měly zůstat trvalou připomínkou ponížení, které přináší lidská nenávisť a touha po moci."

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

AFA

Vládním dekretem z května t.r. bylo občanům Peru zakázáno cestovat do států komunistického bloku, včetně Kuby.

V červnu t.r. bulharská vláda povolila dovoz a prodej západních novin a časopisů.

Podle statistiky americké celní správy přijde do USA přes novorýorský přístav měsíčně 750 tis. kusů komunistického propagačního materiálu.

Ghana se stala komunistickou centrální pro Afriku. V Akkre se pod dozorem sovětských expertů připravují budoucí političtí komisaři z různých afrických států.

Rakouští studenti protestovali proti policejnímu nařízení, kterým jim bylo zakázáno veřejně vzpomínat oběti maďarské revoluce. V protestu poukázali na to, že sovětskému astronautovi Gagarinovi za jeho návštěvy vídeňské university bylo povoleno učinit projev, který vlastně nebyl ničím jiným než komunistickou propagandou.

Podle zprávy z Paříže přehlo v posledních dnech z Číny do Hong Kongu několik desítek členů čínské pohraniční stráže.

Egyptská vláda pověřila š. Krupp stavbou visutého mostu, který u El Firdam povede přes Suezský kanál a spojí Afriku s Asii.